

[Arnfæst.]

skal afgøres. Men vi vil være villige til sammen med andre at drøfte mulighederne for at videreføre tankerne bag dette dagsordensforslag.

Wilhelm (VS):

Der kan være grund nok til at diskutere de problemer, der står i forespørgslen, men hensigten med den er klar nok, og måden, den er fremlagt på, og dagsordensforslaget, der er konkluderet i, viser, at det ikke er det udgangspunkt, vi ville have ønsket.

Jeg synes sådan set, at fru Kirsten Jacobsens fremstilling og tale kun i overfladiskhed og usaglighed blev overgået af den socialdemokratiske ordfører. Der var især to afsnit, jeg hæftede mig ved.

Hr. Henning Jensen sagde, at efter det sidste boligforlig er der al mulig grund til at tro, at huslejerne har fundet et roligt leje. Jeg tror nok, at en sådan udtalelse ville vække opsigt, hvis den nogen sinde sivede uden for dette hus, hos den lille million lejere, der er blevet ramt af de sidste boligforlig og de huslejudviklinger, der er fulgt af dem.

Den anden udtalelse vedrører de tanker, man gjorde sig i socialdemokratiet, som kan sikre, at den fornuftige og jævne byggerytme i den sociale boligsektor kan fortsætte; den fornuftige og jævne byggerytme i den sociale boligsektor skulle man sikre fortsættelsen af. Hvad er det for en fornuftig og jævn byggerytme? I løbet af de sidste 3 år har man banket kvotaen for det almennyttige boligbyggeri ned fra 13.000 til 5.500. Det er den fornuftige og jævne byggerytme, som skal fortsætte.

Boligministeren kom i sin redegørelse og sit svar på forespørgslen ind på nogle af de problemer, der ligger, og gentog sin og formodentlig regeringens holdning til dem. Men derved kom vi i virkeligheden ikke meget længere, for det er noget med, hvad der er spillet ud over for nogle andre, og resultater af dette hører vi jo ikke.

I den forbindelse kunne der være grund til at sige til hr. Burgdorf, at hr. Burgdorf nok er personligt undskyldt, eftersom han ved denne lejlighed er stand-in for en boligpolitisk ordfører. Det, hr. Burgdorf siger, kan lyde meget rimeligt og forekomme meget rimeligt, at den slags oplysninger, for-

handlinger og resultater jo måtte kunne foregå i boligudvalget.

Men den enkle kendsgerning er, at boligudvalget i over 1 år reelt har været aldeles sat ud af spillet på hvert eneste punkt, der var berørt af boligforliget. Og for at illustrere det: det har været så groft, at end ikke disse oplysninger fra Boligselskabernes Landsforening har vi kunnet få. Vi har ikke kunnet få den rundbordssamtale, det hel-dagsmøde med Boligselskabernes Landsforening, som de ønskede at give os, uden at forligspartierne betingede sig i forvejen at få en separat orientering. Før turde man ikke sætte sig hen med alle 10 partier. En sådan tilsidesættelse af folketingets boligudvalg er der konsekvent tale om, og derfor: problemerne kender vi nu, men selv dem kunne vi ikke få en fremlæggelse af og en drøftelse af, uden at der var denne forhåndsorientering specielt af 5 partier, og det var ikke Boligselskabernes Landsforening, der havde ønsket det, det var forligspartierne. Sådan foregår det. Og de konkrete overvejelser om, hvad man skal gøre ved problemerne, er aldeles blæst ud af boligudvalget.

Det her parlamentariske system med alle dets krummelurer fungerer overhovedet ikke, og det fungerer specielt ikke på grund af de partier, som ellers påstår, at det er deres opgave at få det til at fungere. Det er lagt hen i korridorerne, det foregår kun mellem forligspartierne. Derfor er man nødt til at trække de her ting frem i salen. Jeg synes, det er et dårligt udgangspunkt, fru Kirsten Jacobsen har lagt op for det, men det er immervæk korrekt, at hvis andre overhovedet vil forsøge at få oplyst, hvad det er, der foregår i de her sager, og deltage i en debat om det, så må det nødvendigvis være her i salen; det kan ikke, som tingene har udviklet sig, blive i boligudvalget.

Om ministerens svar på det, på de problemer, vi alle sammen kender, og som Boligselskabernes Landsforening har gjort et meget dygtigt arbejde for at lægge frem forståeligt og overskueligt, vil jeg sige, at de synspunkter har vi jo hørt før. Der var intet nyt om, hvordan man egentlig regner med at komme i vej med bare tilnærmelsesvis at få løst nogle af de problemer. Vi hørte nogle ideer om en maksimering af rentesikringsaftrapningen på 7 kr. pr. m². Vi hørte, hvad